

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Grobelny

Sędziowie: SO Joanna Andrzejak-Kruk (spr.)

SO Michał Wysocki

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

z udziałem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)w P. P. W.

sprawy egzekucyjnej prowadzonej przez wymienionego Komornika Sądowego pod sygn. akt Km.(...)

z wniosku wierzyciela R. N.

przeciwko dłużnikowi M. B.

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużnika

o stwierdzenie przewlekłości postępowania egzekucyjnego

postanawia:

oddalić skargę.

/-/ Joanna Andrzejak-Kruk/-/ Jarosław Grobelny/-/ Michał Wysocki

UZASADNIENIE

Pismem złożonym w dniu 18.03.2014r. dłużnik M. B.wniósł skargę na przewlekłość postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy (...)w P.P. W.pod sygn. akt Km.(...), domagając się stwierdzenia, że w powyższym postępowaniu egzekucyjnym doszło do przewlekłości, przyznania mu od komornika sumy pieniężnej w wysokości 10.000,-zł, zobowiązania komornika do merytorycznego rozpoznania wniosku o umorzenie postępowania, a także zasądzenia od komornika na jego rzecz kosztów postępowania skargowego. W ocenie skarżącego przewlekłość postępowania egzekucyjnego jest następstwem tego, iż komornik – pomimo uzyskania informacji od dłużnika o uregulowaniu należności – nie umorzył postępowania i nie wydał postanowienia ustalającego koszty, a ponadto przez ponad 3 miesiące nie rozpoznał wniosku dłużnika o umorzenie postępowania.

Udział w sprawie zgłosił Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...)w P. P. W., który w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie. Komornik wyjaśnił, że wykonywał czynności egzekucyjne zgodnie z wnioskiem wierzyciela, a więc przy uwzględnieniu ograniczenia roszczenia o wpłaconą przez dłużnika kwotę. Powoływane przez dłużnika pismo z dnia 30.10.2013r. nie jest wnioskiem o umorzenie postępowania, lecz o skierowanie zapytania do wierzyciela w trybie art. 822 k.p.c. Okres, który skarżący wskazuje jako czas bezczynności, został z kolei wykorzystany przez komornika

do nawiązywania kontaktu z wierzycielem w celu zasugerowania mu polubownego zakończenia postępowania, by nie mnożyć osobie bezrobotnej niepotrzebnych kosztów w celu egzekucji niewielkiej kwoty.

Sąd Okręgowy ustalił, iż przebieg postępowania egzekucyjnego był następujący:

W dniu 17.05.2013r. wpłynął do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)w P. P. W.wniosek egzekucyjny wierzyciela R. N.przeciwko dłużnikowi M. B., w którym wierzyciel domagał się egzekucji: kwoty 5.400,-zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed sądem I i II instancji, kwoty 126,-zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego i kwoty 34,-zł tytułem kosztów pełnomocnictw. W dniu 17.05.2013r. komornik wezwał wierzyciela do uiszczenia opłaty za poszukiwanie majątku dłużnika oraz zaliczki na wydatki gotówkowe, zawiadomił dłużnika o wszczęciu egzekucji oraz wydał (zgodnie z wnioskiem wierzyciela) postanowienie o ustaleniu kosztów zastępstwa prawnego wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 300,-zł.

Pismem złożonym 17.06.2013r. wierzyciel ograniczył wniosek egzekucyjny o wpłaconą przez dłużnika kwotę 5.400,-zł, natomiast w pozostałym zakresie podtrzymał żądanie. W związku z tym komornik pismami z 1.07.2013r. dokonał zajęcia wierzytelności dłużnika wobec urzędu skarbowego oraz zwrócił się o udostępnienie jego danych osobowych ze zbiorów ZUS, zaś pismem z 21.10.2013r. poinformował dłużnika o stanie zaległości (wynoszących wówczas: 126,-zł z tytułu kosztów postępowania klauzulowego, 300,-zł z tytułu kosztów adwokackich i 511,10zł z tytułu kosztów egzekucji). Pismem, które wpłynęło w dniu 28.11.2013r., dłużnik zawiadomił komornika, iż kwotę 126,-zł wpłacił bezpośrednio na konto wierzyciela w dniu otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, zaś kwotę 5.400,-zł w dniu 7.06.2013r. Dłużnik wniósł o wezwanie wierzyciela w trybie art. 822 k.p.c. do potwierdzenia dokonanych wpłat, a także o obciążenie wierzyciela kosztami postępowania egzekucyjnego. W dniu 4.12.2013r. komornik przesłał powyższe pismo wierzycielowi celem ustosunkowania się do jego treści. Pismem złożonym 17.12.2013r. wierzyciel poinformował, iż dłużnik nadal nie uiszczył kwoty 34,-zł i w tej sytuacji brak jest podstaw do przyjęcia, że dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego jest niecelowe, a czynności egzekucyjne powinny zostać wstrzymane.

Pismem z dnia 12.02.2014r. komornik zwrócił się do wierzyciela o ponowne rozważenie możliwości zakończenia postępowania egzekucyjnego. W dniu 28.02.2014r. wpłynęło pismo, w którym pełnomocnik wierzyciela poinformował, że zamierza zwrócić się do niego celem ugodowego zakończenia postępowania, zaś w dniu 20.03.2014r. wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. w związku z dokonaniem przez dłużnika całkowitej spłaty należności wskazanych we wniosku egzekucyjnym. W dniu 21.03.2014r. komornik wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego i ustaleniu jego kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga nie była zasadna.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17.06.2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz.1843 z późn.zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy,

stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Ocena, czy zaistniała przewlekłość jest względna i zawsze musi odnosić się do realiów konkretnej sprawy i przyjętego trybu postępowania. Pojęcie przewlekłości generalnie dotyczy stanów czy zdarzeń nadmiernie rozciągniętych w czasie, przedłużających się, przy czym przewlekłość nie jest zależna jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć strony, ale od czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami, przewidującymi prowadzenie określonych procedur. W przypadku spraw sądowych chodzi o to, by podejmowane czynności odbywały się bez zbędnej zwłoki, której nie dałoby się uzasadnić, a która wskazywałaby na beczynność sądu lub bezproduktywność jego działań.. Tylko więc nadmierne odstępstwa od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności sądowych, prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki, o jakim mowa w ustawie (tak również: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11.05.2005r., II S 26/05, LEX nr 151808; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 28.09.2005r., II S 19/05, publ. KZS 2005/11/39; postanowienie NSA w Warszawie z 26.11.2004r., GPP 1/4, publ. ONSAiWSA 2005/5/97). Odpowiednio zasady te stosować należy do oceny przewlekłości prowadzenia sprawy egzekucyjnej. Z treści art. 2 ustawy wypływa wniosek, iż zasadnicze znaczenie ma tu zachowanie komornika prowadzącego postępowanie. Nie każda jednak zwłoka w załatwieniu sprawy egzekucyjnej może być przyczyną przewlekłości, lecz tylko zwłoka nieuzasadniona, nie znajdująca usprawiedliwienia w realiach konkretnej sprawy i podjętych w jej trakcie przez komornika czynności. Chodzi o takie opóźnienia, które stanowią nadmierne odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania określonych prac i zrealizowania wymaganych procedur.

Lektura akt przedmiotowej sprawy egzekucyjnej i przedstawiony wyżej jej przebieg wskazuje, iż nie doszło w niej do tak rozumianej przewlekłości postępowania. Błędne jest stanowisko skarżącego, który przewlekłość wiąże z samym kontynuowaniem przez komornika postępowania egzekucyjnego pomimo posiadania informacji o uregulowaniu należności bez pośrednio wierzycielowi. Skarżący zdaje się zapominać, że wniosek egzekucyjny dotyczył kwoty wynoszącej łącznie 5.560,-zł. O wpłaceniu kwoty 5.400,-zł komornik uzyskał informację od wierzyciela w dniu 17.06.2013r., a więc po podjęciu pierwszych czynności egzekucyjnych. Wierzyciel ograniczył wówczas egzekucję do pozostałych należności wskazanych we wniosku i komornik uwzględnił to przy dalszych czynnościach, które zobowiązany był podjąć zgodnie z żądaniem wierzyciela. Słusznie komornik w odpowiedzi na skargę zauważa, że pismo dłużnika, które wpłynęło 28.11.2013r. nie zawiera wniosku o umorzenie postępowania, a jedynie informację o wpłaceniu na konto wierzyciela kwoty 5.400,-zł (w dniu 7.06.2013r.) i 126,-zł (w dniu 27.06.2013r.) oraz żądanie wezwania wierzyciela w trybie art. 822 k.p.c. do potwierdzenia dokonanych wpłat. Żądanie to komornik niezwłocznie zrealizował (w dniu 4.12.2013r. doręczył wierzycielowi odpis pisma celem ustosunkowania się do niego). Całkowicie bezzasadny jest więc zgłoszony w skardze zarzut braku merytorycznego rozpoznania (i to przez ponad 3 miesiące) wniosku dłużnika o umorzenie postępowania. Zgodnie z przywołanym przez samego dłużnika przepisem art. 822 k.p.c., komornik mógł co najwyżej wstrzymać się z dokonaniem czynności w razie złożenia przez dłużnika niebudzącego wątpliwości dowodu na piśmie, że dopełnił swego obowiązku, przy czym na polecenie wierzyciela niezwłocznie zobowiązany byłby dokonać czynności, które uległy wstrzymaniu. Wierzyciel złożył natomiast wniosek o umorzenie postępowania dopiero w dniu 20.03.2014r. i komornik wydał niezwłocznie postanowienie. Komornik podejmował zatem czynności adekwatne do stanu postępowania, reagując na bieżąco na wpływające pisma i wnioski.

W tym stanie rzeczy i na podstawie art. 12 ust. 1 powołanej na wstępie ustawy Sąd Okręgowy oddalił skargę.

/-/ Joanna Andrzejak-Kruk/-/ Jarosław Grobelny/-/ Michał Wysocki